

Отъ люлката до гроба ни единъ човѣкъ
 Не смлѣ туй старо вкиснало гѣсто.
 На мене вървай, цѣлостъта на мира
 Направена е само за единий Богъ:
 Въвѣ вѣчно сяние сѣ той намира,
 Той тласна нази въ мракъ дълбокъ,
 А вамъ деньтъ — нощъта ви спира.

ФАУСТЪ.

Но азъ желяя!

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Бива! Само ето
 Какво ме плаши: врѣмето не трай,
 Искуството пъкъ нѣма край.
 Ще трѣбватъ тебъ и нѣкои съвѣти.
 Съсь нѣкой се поетъ сбири
 И остави го въ мисли той да рѣй,
 Съсь всички качества добри
 Почтена ти главица да полѣй.
 Сърдцатостъта на лъвъ,
 Пъргавината на елень,
 На италянецъ пламенната кръвъ,
 И крѣпкостъта на сѣвера студень.
 Да найде тайнитѣ искусства,
 Да слѣй коварство съ благородни чувства;
 По планъ да можешъ да се влюбвашъ,
 Младѣжски топли пориви безъ да изгубвашъ.
 Да видя тоя господинъ и ази бихъ желалъ,
 И име микрокозмосъ бихъ му далъ.

ФАУСТЪ.

Че що съмъ азъ, кога глава
 Съ вѣнеца на мирá не ще обкича,
 Къмъ който всѣко чувство ме увлича?